

Disputatio juridica inauguralis de postulando

<https://hdl.handle.net/1874/345139>

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE
POSTULANDO,

QUAM
FAVENTE DEO TER OPT. MAX.

Auctoritate Magnifici D. Rectoris,

JACOBI VALLAN,

M. D. Praxeos & Institut. Medicinæ Professoris Ordinarii,

NEC NON

*Amplissimi Senatus Academici consensu, Nobilissimæque
Facultatis JURIDICÆ Decreto,*

PRO GRADU DOCTORATUS

Summisque in UTROQUE JURE Honoribus & Privilegiis
ritè ac legitime consequendis,

Eruditorum examini subjicit

NICOLAUS BOEYE, ZIRIZEA-ZELAND.

Ad diem 11. Maji hora locoque solitis.

TRAJECTI ad RHENUM,

Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiae
Typographi, clō lōc xci.

Gravissimo ac Consultissimo

V I R O

D. D. B E N J A M I N
à C R O M S T R I E N , J. U. D.
coram Utraque Hollandiæ
curia Patrono caufarum , di-
fertiffimo , eruditiffimo , Stu-
diorum meorum Directori be-
nevolo , avunculo dilectiffi-
mo , Plurimum Honorando.

*Hasce mei Studii primitias ,
juxta me ipsum.*

D. D. D.

NICOLAUS BOEYE, *Auct. & Resp.*

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALS
DE
POSTULANDO.

THESIS I.

Quoniam natura ipsa præscripsit, ut homo homini, quicumque sit, ob eam ipsam causam, quod is homo sit, consultum velit. *Cic. offic. lib. 3.* atque nulla in hominum genere natura melior, quam eorum, qui se natos ad homines servandos arbitrantur. *Idem Tuscul. rectissimè jam olim in judicio defensiones pro causis aliorum susceptæ sunt, crebris in foro postulationibus. Est autem postulare, desiderium suum vel amici apud eum, qui Jurisdictioni præest, exponere, vel alterius desiderius contradicere l. 1. §. 2. ff. h. t.*

4 DISPUTATIO JURIDICA

II.

Exponere sui vel amici desiderium, pertinet tum ad reos ipsos, tum ad eorum advocatos: *desiderium suum* exponunt Rei i. e. primarii litigantes, qui suo nomine agunt, & experiuntur. *Pollet. histor. For. Rom. lib. 2. c. 1.* Amici vero desiderium qui exponunt Advocati dicuntur, qui reis litigantibus præsentiam suam commodant, vel jus suggerunt; quorum hi propriò nomine *Pragmaticorum*, illi Advocatorum veniunt. Cic. pro Quintio.

III.

Apud eum qui Jurisdictioni præest, i. e. coram Prætoris tribunal dabat quippe cui causarum notio jure Magistratus competebat, atque prætor Jurisdictionem suò jure, non alienò beneficio habebat. *l. 5. ff. de Jurisd.*

IV.

Postulare autem possunt omnes, qui non prohibentur, atque olim quilibet tam in sua, quam alterius causa postulabat, & Advocati esse poterant, quicumque gestiebant etiam Fæminæ *arg. S. 5. l. 1. ff. h. t.* donec postea de jure respondendi facultas peti cæpit, atque Leo Imperator neminem Advocatorum numero adscribi voluit, quam qui ad id suæ eruditionis teste-

INAUGURALIS. §

testimonium accepisset. *l. 11. C. de Adv. divers. jud. 7.*

V.

Prohibentur autem postulare quidam, Edicto Prætoris, quidam lege, quidam sententia. Ex Edicto quibusdam plane interdicitur postulatio aliis pro parte. In totum prohibentur minores nondum impletis decem, & septem annis. *d. l. 1. §. 3. ff. b. t.* quo colligimus hâc ætate majores, cum insigniri possint titulo Jurisconsulti, à postulando quoque non amoveri, cum hac ætate Nerva Filius de jure responsitaverit *d. l. 1. §. 3.* similiter etiam planè arcentur Furiosi, mente capti, atque furdi. *d. l. 1. d. §. 3.*

VI.

Qui pro parte prohibentur, vel pro se tantum, possunt postulare, vel etiam pro personis conjunctis, Pro se tantum postulant insigniter infames, cæci, & mulieres. *d. l. 1. §. 5. ff. b. t.* Fæminis interdicitur pro aliis postulare, ne contra pudicitiam sexui congruentem alienis causis se immisceant, & ad pessimum Improbissimæ Carfanæ exemplum inverecundè postulant Magistratum inquietent *d. §. 5. l. 1.* cæci ideo prohibentur, quod insignia Magistratus videre, & consequenter revereri non possint *ibid* personæ Iverò turpitudine notabiles, quod Advocati munus sit honorabile magis, quàm quod earum sordibus inquinari debeat. *l. 14. C. de Adv. div. jud. 7.*

VII.

Prose, & personis sanguine, atque reverentia conjunctis (quales sunt parentes, liberi, fratres, uxores, patroni) postulare licet his, qui vulgariter infames sunt *d. l. i. §. 8. b. t.*

VIII.

Lege prohibentur postulare judei, pagani, & generaliter omnes, qui mysteriis sacrosanctæ ecclesiæ non sunt imbuti *l. ult. C. de postul. præterea judices & arbitri in causa iis commissa, l. 6. pr. C. eod. similiter patroni, qui de substantia (vulgo de quota litis) cum clientibus pacti sunt l. 5. C. eod. aut aliud pactum, quo vexent alios iniverunt, d. l. 6. §. 2. denique potentiores l. 1. §. t. t. C. ne lic. potent.*

IX.

Sententia prohibentur, quibus vel in totum vel pro parte advocacybus est interdictum, ad tempus sc. vel in perpetuum *l. 8. D. h. t.* his tamen consulendò, scribendò partibus inservire licet, modo hoc faciant extra judicium; quin etiam extra jurisdictionem judicis qui interdixit, postulare possunt, dummodò causa talis sit ut neque prætoriam neque legalem prohibitionem secum trahat, quippe quæ ubique postulare volentibus obstat, *l. 9. ff. eod.*

X.

Discuffis igitur his qui postulare prohibentur, sequitur omnes eos, quibus hoc interdictum non est, ad postulandum admitti; sed licet hoc omnibus, permissum fuerit, jam olim tamen juris callidi adhibebantur; sed Patroni ab Advocatis differebant, oratores enim tota urbe nobilissimi viri patrocinebantur. Quos penes arbitrium est, & jus, & norma loquendi. Donec sub Cæsaribus eloquentia forensis obsolevit, & à solis jurisconsultis patrocineandi munus usurpari cæpit, vid. *Dial. de corrupt. eloq.* non quod dicendo deessent decora ingenia; sed ne forsan dicentium autoritas, & admiratio nimium suscepta in detrimentum Cæsareæ existimationis vergeret. Postea Advocatorum munus, patronorumque idem & unum fuit, quorum itaque proprium erat postulare. *Tit. C. de Adv. div. jud.*

XI.

Officium igitur Advocatorum uti publicum, ita etiam necessarium est, *l. 4. C. de Adv. divers. jud. 8.* Advocati enim, qui dirimunt ambigua fata causarum, suæque defensionis viribus in rebus sæpe publicis fatigata reparant, lapsa erigunt, non minus provident humano generi, quam si præliis atque vulneribus patriam parentesque salvarent. *l. 14. C. eod. 7.* Debent autem patrocinari, integrè, modestè, ac prudenter.

XII.

XII.

Integritas consistit in eo, ne causam, quam sciunt esse improbam, suscipiant. *l. 14. §. 1. C. de judic.* nec bonam malis artibus tueantur: unde olim in singulis instantiis jurare tenebantur, quod causam non improbam defendendam suscepissent, & susceptam, si in progressu viderent improbam, desererent. *tit. C. de jurej. propt. calum.* Integritas comprehendit quoque fidelitatem, id est, ne pravaricentur, *l. 1. §. 1. de pravaric.* ne pactis de quota litis inhiant. *l. 6. §. 2. C. de postul.* sunt enim talia contra bonos mores, *l. 53. ff. de pact.* & causidicis malitiosè litigandi occasionem præbent, atque artibus malis, mendaciisque utendi spe uberius quæstus, nihil enim est tam sanctum quod non violari, nihil tam munitum, quod non expugnari pecuniâ possit. *Cic. Orat. 2. in Verr.* & licet boni nullò emolumentò impellantur in fraudem, improbi certè parvò *idem in Orat. pro Mil.* Causam tamen minus probabilem Advocatus non tenetur statim rejicere, aut susceptam deserere, cum id, quod probabilius apparet, non semper sit verius, & contingat sententiam à pluribus aut communiter receptam, non esse veriolem; quare judicis quidem est in causis semper verum sequi, patroni nonnunquam verisimile, etiam si minus verum sit, defendere. *idem Cic. offic. lib. 1.*

XIII.

Modestiae Advocatorum hoc caput est, ne maledictis,

dictis, aut convitiis extra causam grassentur, est enim Advocati omittere cavillationes. *l. 6. in fin. C. b. t.* qui que probris certaverit, infamiae notam incurret. *d. l. 6. §. 1.* non enim (ultra quam litium poscit utilitas, in licentiam conviciandi, & maledicendi prorumpent. *ibid.*

XIV.

Dein prudentèr agant Advocati, bene scilicet advertentes, in quo articulo cardo totius causae vertatur, eoque juris, & facti probationes nervosè dirigant oratione brevi, & clara, nihilque, ad causae defensionem pertinens omittant, cum omnes eorum actiones vacare debeant temeritate, & negligentia, nec verò agere quicquam, cujus non possint causam probabilem reddere. *C. lib. 1. offic.*

XV.

Præterea diligentes sint, nam si contra fecerint, & cliens lædatur, conveniuntur ex lege Aquila. *arg. l. 8. §. 1. ff. de leg. Aquil.* etiam non licet Advocatis temere abesse foro, neque ultra triennium, *l. 7. §. 2. C. de Advo. div. jud. 8.* non possunt litigantibus patrocinium denegare, nisi velint carere foro. *l. pen. c. de postul.* reliquum Advocati officium è singulis judicii partibus colligendum.

B

XVI.

XVI.

Ubi in aliquo erravit Advocatus, si presentibus litium dominis allegaverit, ratum est, nisi ipsi domini contradixerint, aut eis triduum appellaverint, *l. 1. § 3. C. de err. Advoc.* ubi verò alleganda non allegaverit, nullus dubito quin iudex sit suppleturus, quod legibus, & juri publico scit convenire *l. un. C. ut. que def. Adv. part. jud. suppl.*

XVII.

Et siquidem pretiò nummariò de honestanda non sit jurisprudentia, *l. 1. §. 5. ff. de extraord. cogn.* tamen modicum solatium præstare iis, qui utilissimam operam conferunt, oportet; ideò honorarium Advocatis debetur, licet incertum, aut nihil promissum sit, *d. l. 1. §. 10.* & tunc quantitatem ejus determinat iudex. *d. §. 10. l. 1.* ita tamen ut neque partibus neque iudici excedere liceat summam centum aureorum, *d. §. 10.* Petitur autem honorarium, vel actione ex stipulatu, vel extraordinaria cognitione, vel imploratò iudicis officio, *d. l. 1. §. 10. § 12.*

XVIII.

Insuper privilegia Avocatorum amplissima sunt sc. primò salarium eorum cedit quasi castrensi peculio *l. 8. C. de Adv. div. jud. 7.* neque cogi possunt ad suscipienda munera fordida, veluti functiones Provinciales, *l. 3. C. eod. 7.* senio confecti dignitatem clarissimi

INAUGURALIS. II
rissimi ordinis in fructum præteritorum laborum con-
sequuntur *l. i. C. eod. 8.* eorumque filii gratis in hoc
officio aliis præferuntur, *l. ii. §. i. C. eod. 7.*

XIX.

Differentia Advocatorum à Procuratoribus præci-
pua est, quod Advocatus precibus à cliente adiri de-
beat, solumque patrocinium præstet munere admo-
dum honorabili. *l. 14. C. de Adv. div. jud. 7.*

XX.

Dein Procurator constituitur mandato domini, &
ipse lite contestatâ fit dominus litis, in quem etiam
sententia fertur, atque multò eorum munus vilius est,
quippe à quo ne infames quidem excluduntur *§. ult.*
Inst. de except.

COROLLARIA.

I.

Bona fidei possessor fructus omnes, tam naturales, quam industriales percipiendo suos facit.

II.

In transactione beneficio l. 2. C. de resc. Vend. locus non est.

III.

Prorogatio jurisdictionis de loco ad locum, & de tempore ad tempus, ex ratione juris nostri defendi nequit.

IV.

Is qui credidit ad refectionem navis tacitum pignus non habet.

FINIS.